

PAUL.

O, bepaald heel aardig. Ze zal wel mooi worden... Ze is 't eigenlijk al.

CHARLES.

Emma...?

PAUL.

Neen, ik bedoel 't zusje...

CHARLES.

O, maar dat is nog zoo'n kind...

PAUL.

Juste à point.

CHARLES.

Ik vind Emma knapper.

PAUL.

't Is mogelijk, maar 't is mijn genre zoo niet.

CHARLES.

Verder is er niet veel jong element in mijn familie, dat tref je nou niet erg.

PAUL.

O, je weet wel hoe ik over jonge meisjes denk...

CHARLES (*invallend*).

Niet zoo heel best.

PAUL.

Och, ik zie ze zooals ze zijn, niet zooals sommigen ze zien met om 't hoofd een aureool van heiligheid... Ik vind ze gewoonlijk erg oninteressant, en je weet, ik maak graag studies.

CHARLES.

Dan moet je eens met oom van Gelderen praten, dat is een type, die zal je bepaald interesseeren.

PAUL.

Wat voor een type?

CHARLES.

Een geleerde op zijn manier! Sedert hij niets meer om handen heeft, houdt hij zich bezig met de hervorming der menscheid...

PAUL.

Welzoo? Dat kan heel interessant zijn.

CHARLES.

't Is een man vol geluks-theorieën.

PAUL.

Een dokter die aan zijn eigen drankjes geloofd?

CHARLES.

O ja! (*Zachter*). Daar komt hij juist met mama. (*Beiden af den tuin in. De heer van Gelderen en Mevrouw Althuisen pratende op*).

Tiende Tooneel.

(*Van dit tooneel tot aan het laatste tooneel hoort men af en toe pianospelen in 't huis en een enkele maal menschen-gespraak en gelach*).

DE HEER V. GELDEREN. MEVR. ALTHUIZEN.  
V. GELDEREN (*het hoofd gezakt*).

Ik zal haar toch maar erg missen...

TANTE (*levendig*).

Dat spreekt, maar je kunt je dochters niet ten eeuwigen dage bij je houden. Emma is nou vier en twintig... hoe lang is 't nou al niet, dat iedereen wist dat die twee zouden trouwen.

V. GELDEREN.

Ja... och ja. Ik mag 't nu ook niet langer uitstellen. Maar... hoe alles gaan moet! Wie zal nou voor alles zorgen?...

TANTE.

Nou je hebt Suze toch.

V. GELDEREN.

Och dat is een kind.

TANTE.

Een kind? Omdat ze nog altijd als kind behandeld wordt. Maar je vergeet, dat Emma niet ouder was, toen alles op haar hoofd neerkwam. Ik heb haar wel dikwijls bewonderd, zoo'n zorg... en zoo'n berusting, en dat bij een meisje die zich toch een heel anderen jonge-meisjes-tijd had voorgesteld. Neen... dat is geen gekheid hoor... als je denkt plezierig uit te gaan en wat geld te zullen hebben, en je staat dan in eens voor... zuinigheid... thuisblijven... zorgen... ziekenoppassen.

V. GELDEREN.

Nou, Emma gaf zooveel toch niet om uitgaan.

TANTE.

Zij klaagde er niet over, maar...

V. GELDEREN.

Zij was verstandiger dan haar moeder die zich ons geldverlies zoo aantrok dat het haar dood is geworden...

TANTE (*zuchtend*).

Ja, Louise was een beetje overgevoelig. Maar als je eigen broer je ook zulke dingen aandoet... 't Was voor haar iets om niet te overkomen. En ze gaf toch altijd erg toe aan haar gevoel. Ze was wél overgevoelig...

V. GELDEREN (*hoofdschuddend*).

En... onverstandig... onverstandig...

TANTE.

Onverstandig... nu... soms misschien... maar weet je wel dat ze vóór haar dood je al over Emma en Holtz heeft gesproken. Het was oorspronkelijk haar idee...

V. GELDEREN.

Maar toen waren ze nog een paar groote kinderen.